

Ma végleg dönt a szegedi egyetemi szenátus

Integrációs történet – összegzés dióhéjban

Ma dönt az egyetemi szenátus arról, hogy átveszi-e az önkormányzati fenntartású szegedi egészségügyi intézmények – a városi kórház és a rendelőintézet – működtetését. A szegedi egészségügyi ellátást évtizedekre meghatározó integráció szükségességéről a tavalyi választások idején még négy párti volt a konszenzus. A folyamat jóval korábban elkezdődött.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Posztív példaként hivatkoznak a szegedi gyermekklinika és az újszegedi gyermekkórház összevonására az egészségügyi integráció kiszélesítését támogatók. A változás célja, hogy az eddignél magasabb színvonalú egészségügyi szolgáltatást kapjanak a betegek. Az ellátórendszer párhuzamoságainak felszámolásával keletkező pluszforrást visszaforgatják a megújított struktúrába. Szükség lenne azonban egy új, ezerágyas klinikai tömb felépítésére, mert így kiváltható a 39 „telephelyen”, 12 műtőblokkal és 10 intenzív osztállyal működő, szétaprózott és drága fenntartású rendszer. Ehhez uniós források bevonását tervezték, az úgynevezett biopoliszprojekt részeként.

A pályázat nélküli feladatátadást tavaly még lehetővé tették a jogszabályok. A helyzet azonban időközben megváltozott. Egyrészt pályázatnak kellett megelőznie az integrációt. Másrészt: az év elejétől megkezdődött a magyar egészségügyi rendszer átalakítása. Ennek egyik következményeként a több beteg kevesebb pénzből ellátni kényszerülő szegedi orvoscentrum 2,6-2,7 milliárdos adósságot halmozott fel. Az intézmény pénzügyi konszolidálására kincstári biztosokat rendeltek ki júliustól. A kincstári biztosok vezetője pénteken kijelen-

KRONOLÓGIA

2005. január: Összevonták a városi fenntartású szegedi gyermekkórházat és az egyetem által üzemeltetett gyermekklinikát.

2006. november: Szeged önkormányzata és az egyetem vezetése bejelentette, hogy terveik szerint a teljes szegedi egészségügyi ellátást az egyetem működteti majd a jövőben.

2007. február: Szeged pályázatot írt ki a kórház és a rendelőintézet működtetésére.

2007. május 24.: A főhívrásra határidőig csak a Szegedi Tudományegyetem nyújtott be érvényes pályázatot – a szenátus két nappal korábbi támogató döntése után.

2007 tavasza: Az ellenzéki pártok, több szakmai és érdekvédelmi szervezet is elutasította az integrációt – az előkészítetlenség, a kapkodás, a privatizációs gyanú, illetve a várhatóan nagy arányú elbocsátás miatt.

2007. július 2.: Az egyetemi szenátus nem támogatta a szerződéskötést az önkormányzattal a teljes egészségügyi feladatellátásról. A rektor újabb ülést hívott össze, egy héttel későbbre, de a testület leszavazta, hogy ismét napirendre vegyék a kérdést. Azóta a klinikák vezetői kétszer szavaztak az integrációról, mindkét alkalommal egyöntetűen támogatták azt.

2007. augusztus 24.: A szegedi klinikai központhoz kirendelt kincstári biztosok jelentéséről és az integrációról tárgyaltak Budapesten az SZTE vezetői és a fenntartó minisztérium képviselői, elfogták a jelentést.

2007. augusztus 27.: Újabb szavazásra hívta össze Szabó Gábor rektor a Szegedi Tudományegyetem szenátusát – a kérdés: az egészségügyi integráció részeként átveszi-e a városi egészségügyi intézmények működtetését.

tette: a szigorú gazdálkodásnak köszönhetően megállt az eladósodás.

TÁMOGATÁS A LEVEGŐBEN

Júniusi szegedi látogatásán Horváth Ágnes egészségügyi miniszter támogatta az integráció tervét. Azt mondta, ennek végrehajtásával nem oszlanak meg a rendelkezésre álló szűkös anyagi források, több jut a gyógyításra, ezért a kezdeményezést mintáértüknek tartja. Becslések szerint az összeolvadással legkevesebb évi 750 millió forint takarítható meg. Ugyanakkor pénteken, a kincstári egyeztetésen a rektor már nem kapott határozott ígéretet arra, hogy megkapják-e az ellátási párhuzamoságok felszámolásához igényelt 320 milliós támogatást.

Az ellenzék a csatornázást fércmunkának tartja – A város kiharcolt plusz két év garanciát

Az önkormányzat átvette a szennyvízhálózatot

Határidő-módosítások és viták kísérték az elmúlt évtized legnagyobb szegedi beruházását, a tízmilliárd forintos csatornaépítést. Lezajlott a műszaki átadás-átvétel. Az ellenzék szerint e beruházás – a vezetékhibák és a még ki nem javított utak miatt – nincs teljesen kész. A város viszont átvette a rendszert, mert a szennyvízcsatorna működőképes.

A Culvert 2003 Konzorcium – vezetője a Hidépítő Rt., társai az Alterra Kft. és a Betonút Rt. – 2003 szeptemberében kötött szerződést az önkormányzattal a szegedi csatorna-beruházás kivitelezésére. Először tavaly szeptemberre, októberre, majd novemberre, később idén májusra, majd júliusra módosították a munka befejezésének határidejét. A műszaki átadás idén júliusban elkezdődött: egy hónapig együtt szemlélte az építővel a várost képviselő Víziközmű Működtető és Fejlesztő Rt. (SZVMF), valamint az összes közmű képviselője.

Az európai uniós pénzforrásokkal is támogatott csatorna-beruházásról sokan sokat vitáztak, mi is

írunk például az újszegedi, bakói, petőfitelepi, tápéi, gyálaréti és a Bakay Nándor utca környéki csatorna- és utépítési gondokról. A mostani generálattal kapcsolatosan Kalmár Ferenc önkormányzati képviselő (KDNP), a városi csatornabizottság elnöke elmondta: a közpénzből zajló beruházásról a bizottság kért, de nem kapott részletes pénzügyi kimutatást. „Fércmunkára” utal szerinte, hogy a város több pontján csatornaszag terjeng, és az is, hogy maradtak hibák, amikről a közműszolgáltatók hivatalosan nem nyilatkoztak. Juhász Gyula KDNP-képviselő tápéi példaként érvelt: ott a fő közlekedési útvonalak megsüllyedtek a csatorna nyomvonalán, ezért szerinte nyilvánvaló, hogy nemcsak az út építése, hanem az alapozása is rossz, valamint kifogásolta a padkákat, az esővíz-elvezetőket, hiányolta a depó helyreállítását.

A kivitelezők nem nyilatkoznak, ezért kérdéseinkre Solymos László alpolgármester válaszolt.

– Több hónapon át tartó, kemény tárgyalásokon vagyunk túl

„Reggel nyolckor itt vagyunk, és addig maradunk, amíg ki nem löknek”

Az utolsó nyári lubickolás

Telt ház a SZUE-ban a csúszdás medencénél

Fotó: Karnok Csaba

A nyár utolsó hétvégéjén is dugig telt az újszegedi Ligetfürdő. A majd negyven fokban, aki csak tehet, az élménymedencében áztatta magát. Idén, a szokatlanul meleg nyárnak köszönhetően, húsz százalékkal nőtt a Szegedi Fürdők Kft. árbevétele.

Egy nagy szürke batár, egy Mercedes, egy megállni tilos és egy elszállításra figyelmeztető tábla fogad bennünket az újszegedi Ligetfürdő bejáratánál. A csodajárgány tulajdonosa biztosan nem szerethet strandpucsban slattyogni az utcán – gondoljuk, miközben a jegypénztár ablakához lépünk a nyár utolsó szombatján. – Kora délutánig 1300-an váltottak jegyet és mivel sok berletes is lejött, jónak mondható ez a mai nap, mint ahogy az egész szezonra sem panaszkodhatunk – árulja el a pénztáros, Molnárné Piroska.

Néhány vendég nem jutott messzire a strandon, a bejáratához közel, egy asztal körbeülve táboroztak le. A háromfős társaság rompartiját mi sem zavarjuk, inkább tovább megyünk a medencék felé. A hatalmas hőség ellenére a 37 Celsius-fokos termálmedencében is sokan áztatják magukat. Ők bizonyára kevésbé szeretik a hőmérséklet ingadozást, lévén a hőmérő higanyszála is hasonló értéket mutat. Az úszómedencében tempózók kevésbé boldogok, akkora a vízben a tumultus, mint egy új áruház nyitáskor: két-három karcsapás után biztosan belegabalyodnak valakibe.

Az igazi élvezet: az élményfürdő. A városi sportigazgató, Mezei Richárd nagyfia, a 11 éves Bendegúz is így gondolja. Két cimborájával, a Teimel fivérekkel, a 9 éves Dániellel és a 12 esztendő Márkkal legalább hetente kétszer járnak a Ligetfürdőbe.

– A csúszdaparkot nem lehet megenni. Egy nap alatt ötvenszer biztosan megmásszuk a lépcsőket a sráccokkal, hogy csúszhassunk. A mély vízbe is szeretünk ugrálni, meg a forgó is klassz – hadarja fülig érő szájjal a Pick Szeged bajnoki aranyérmes kézilabdázójának a fia. Majd barátaival szaladnak is tovább – bedobni egy lángost. Ebből egy sima 200 forintba, egy sajtos-tejfölös háromszáza kerül. A vattacukorért ugyanennyit kérnek, az apukák egy korsó Borsodit 280 forintért ihatnak.

A pancsolás fontos kellékei közül a vízi pisztoly 780, az úszógumi 900 forintba kerül. A 4800 forintos szörföskézért vagy a 3500 forintos felfújható vízi repülőért valószínű, hogy még a legakaratosabb csemeték is sokat kell nyafognia a szülei előtt.

Akiknek a medence és a csúszdapark nyújtotta élmény nem lenne elég, azokkal szabadidő-szervezők foglalkoznak.

– A gyerekek imádják a matricafestést, a gyöngyfűzést, a tésztaékszer-készítést és a magragasztást, sokszor már nem is tudunk leültetni mindenkit. Főleg, ha az apukák is rákattannak a kézműves-foglalkozásokra – mondja Kis Brigitta.

A Pipicz család idén először jutott le a Li-

getfürdőbe. A családfő, István szerint sokkal tisztább a strand, mint korábban.

– Ebéd után jöttünk le, és mondhatom, remekül érezzük magunkat: a fiunk nem is akar hazamenni – közli a lakatos férfi.

Tölcséres Istvánné gyakoribb vendég a strandon, ha csak teheti a családjával együtt a Ligetfürdőben kapcsolódik ki.

– Már reggel nyolckor itt vagyunk, és addig maradunk, amíg ki nem löknek. A nagy meleg miatt hűtőládával is felszerelkeztünk: szendvics, bamba és sör is került a pakkbá – sorolja a csomag tartalmát az áruházi pénztáros.

Már öt óra is elmúlt, amikor kilépünk a forgójától. A medencék még pezsegnek az élettől: mintha a strandozók nem akarnának hazamenni a nyár utolsó hétvégéjén. Néhányan még csak most váltják a belépőjegyüket. Odakinn megint kikerüljük a CLS-t. Sem a kocsi, sem pedig a megállni tilos táblát nem vitték el.

HORVÁTH LEVENTE

REKORDBEVÉTELT HOZOTT A KÁNIKULA

– A meleg nyárnak köszönhetően idén több mint húsz százalékkal nőtt az árbevételünk. A legtöbb vendéget a Ligetfürdő vonzotta, ahol a hőségriadós napokon határozottan megfordultak – mondta el a Szegedi Fürdők Kft. minőség- és környezet-irányítási vezetője, Gömöri Csilla. A partfürdő kempingjének 80 százalék felett volt a kihasználtsága, főleg az apartmanokat keresték a város vendégei.

TELJES SZEGED

A csatorna-beruházásért az uniós, az állam és a város nettó 37 millió 625 ezer eurót fizet, ami körülbelül tízmilliárd forintnak felel meg. Ebből 185 kilométer vezeték épült, 11 ezer 689 ingatlan kötődött rá a hálózatra, ami a házakig további 95 kilométer vezetékét igényelt. Elkészült 29 áttemelő és 680 ezer négyzetméter aszfalt. Ezzel Szeged teljes belterületét csatornázták.

nak hány százalékát jelenti, nem kaptunk egyértelmű választ.

Egy év csúszást a beruházás befejezésére – az alpolgármester szerint – engedélyezett az uniós. A föld alatti munkákról elmondta: a későbbi üzemeltető, vagyis a vízű és a városüzemeltetési iroda szakemberei mind a tizenkét részátadással megjelentek, és nyilatkoztak, hogy működésre alkalmasak a berendezések. Miért iktatták be akkor mégis a plusz két évet? Ez tükrözné a Hidépítővel szemben megrendült bizalmat a felmerült gondok láttán? Az alpolgármester – cáfolva az eredeti szerződés egyéves kikötését – azt mondta, ez egyelőre igaz, másfelől ekkora munkánál merülhetnek fel most még nem jelentkező hibák. Kalmár Ferencnek a pénzügyi elszámolásokkal kapcsolatos aggodalmára az alpolgármester azt válaszolta: úgy tudja, a bizottság nem kért hivatalosan elszámolást.

A város tehát átvette a csatorna-hálózatot, kifizeti a szerződéses árat. A teljes garancia egy évre a konzorcium az ár tíz százalékára – nagyjából egymilliárd forintra –

banki biztosítékot vállal, a plusz két évre ennek arányos részére. A jegyzőkönyvben felsorolt felszíni hibákat, illetve az új problémákat a konzorcium – a garanciális időszakban – köteles kijavítani a megrendelő felszólítására. Így a depók területét is helyre kell állítani – talajcsiszolással, füvesítéssel. Tisztázni kell még, ki javítja ki az Acél utcához hasonlóan rossz állapotú olyan utcáreszketek, amelyeknél a csatornaépítő vitatja felelősségét.

A csatornabizottság elnöke az alpolgármester válasza hallatán továbbra is aggódik. Úgy véli, hiba volt, hogy a város megengedte a kivitelezőnek, hogy külön adja át a csatornát és külön az utakat. Ezt a felelőtlenséget az átadás kényszerre hozhatta, hiszen az utakat sem az állami utakért felelős Magyar Közút Kht., sem a városi utakat fenntartó környezetgazdálkodási kht. nem vette meg át hivatalosan. A kialakult helyzet miatt konzultálni fog a bizottsággal, és ha bármilyen nagyobb hibát jeleznek neki, a teljes hálózat felülvizsgálatát kéri – független szakértő bevonásával.

DOMBAI TÜNDE

CSATORNACSATA

Jó párszor kikéztünk a csatornabizottságot. Néhány példa.

2007. július: A konzorcium vitatja az Acél utca tönkretételét.

2006. június: Csepregi András, a konzorcium létesítményvezetője cáfolja a Lövölde utcai vádakat, hogy két éve csatornázunk.

2006. február: Kecskéstelepi utcákat tettek tönkre a csatornázók járművei.

2006. január: Csúszik a csatornázás a Bakayon.

2005. április: Bucsányi János, az SZVMF főmérnöke: addig javíttatjuk, amíg a munka nem tökéletes.

2005. szeptember: Az ellenzék kizisbizottságot javasol, a kormányzó pártok az esőt hibáztatják. Csepregi András, a konzorcium létesítményvezetője: 27 csapat építi, 21 javítja a rosszul letett csatornát.

2005. május: Felkészületlen alvállalkozókra csapott le a Fidesz.

2005. április: Nem kért területhasználati engedélyt a kivitelező a Kállay-ligetnél, megbüntette az erdészet.

2004. április: Egy héten belül másodszer vágott át egy alvállalkozó egy gázvezeték, ami fellobbant.